

digartet. Kritik. Jeg vil til en vis Grad give ham Ret deri, og navnlig vil jeg give ham Ret i, at Kritikens Mangfoldighed ikke kan mangle, naar man til sin Kritik bruger en Mængde Grunde, som dog ved nærmere Overveelse ville vise sig deels at være lidet væsentlige, fordi de i og for sig ikke have nogen afgjørende Betydning med Hensyn til det store Spørgsmaal, hvilket Princip man skal følge, og deels mindre holdbare, fordi de i Virkeligheden ikke ramme der, hvor de skulde ramme. Jeg troer, at den Række af Indvendinger, som ere fremkomne mod det Princip, der ligger i Mindretallets Dagsorden, er af den Bessaffenhed, at vort Forslag kun paa den nysnævnte Raade kan siges at have været Gjenstand for en knusende Kritik, og det hvad enten jeg seer paa, hvad der idag er fremkommet fra den ærede Minister, eller hvad der igaar er fremkommet fra de to ærede Medlemmer, der navnlig førte Ordet mod Mindretallets Forslag. Den ærede Finantsminister har idag fremdraget en Række af Betragtninger, som skulde tale imod Mindretallets Forslag og mod den Tanke, der ligger til Grund derfor, men naar vi, mine Herrer, nærmere ville see paa, hvad denne Række indeholder, saa bliver det dog i Grunden kun en idelig og idelig Benden tilbage til to Ting, nemlig til, at Indtægten af Formue ikke er mere sikket til at bestaaes end Indtægten af personlig Virksomhed, og dernæst til den Paastand, at den Righed og den Sikkerhed med Hensyn til Skatten, som vi søge ved at forene den communale og Statsbeskatningen med hinanden, ikke findes deri; men jeg har Vanskelighed ved at troe, hvorledes den ærede Finantsminister end vender og dreier disse to Sætninger, at det vil lykkes ham at overbevise Thinget om dem. Jeg kan ikke antage, at det nogensinde vil gaae op for Fleertallet i denne Forsamling, at Indtægten af Formue ikke kan yde Mere i Skat end Indtægten af personlig Virksomhed. Den ærede Minister sagde: Er det da ikke urigtigt at beskatte en Enke, som maaskee sidder med mange Børn og har en mindre Indtægt af en Formue, dobbelt saa høit, som man beskatter en anden Enke, der har en større Indtægt af en personlig Virksomhed;

men, mine Herrer, det er jo slet ikke det; Mindretallets Forslag gaaer ud paa; det gaaer ud paa, at naar begge have samme Indtægt og de iøvrigt leve under samme Forhold, saa skal den, der har Indtægt af Formue, bestaaes høiere end den, der har Indtægt af personlig Virksomhed, og jeg paastaar til det Yderste, at; enten det er en Enke eller en Mand eller Hømsomhelst, saa er den, der har sin Indtægt af Formuen, i dobbelt Henseende heldigere stillet end den, som ene er henviist til Udbyttet af sit Arbejde, for det Første, fordi — og det kan den ærede Minister nok modsigge, men jeg troer, han vil have Vanskelighed ved at modbevise det — Indtægten af Formuen er sikkrere end Indtægten af personlig Virksomhed; det er givet, at Indtægten af personlig Virksomhed ikke alene er høit usikkert. Naar for Naar, men at den til en vis Tid maa falde bort. At Indtægten af Formue ogsaa er undergivet en vis Usikkerhed vil jo ikke sige Andet, end at overhovedet Alt i denne Verden er usikkert; det er Noget, som intet Mennecke kan nægte; men Spørgsmaalet er ikke herom; Spørgsmaalet er dette: hvor er den større Sikkerhed, og hvor er den større Usikkerhed, og saa paastaar jeg, at Enken med sin Formue er i denne Henseende bedre stillet end Enken uden Formue. Dernæst paastaar jeg, at ogsaa den anden Henseende er Enken med Formue bedre stillet end Enken uden Formue, idet nemlig den Første kan efterlade sine mange Børn denne Formue, der saaledes ogsaa kan komme dem til Nytte, medens den anden Enke ikke kan efterlade sine Børn et lignende Gode. Den ærede Finantsminister udtalte ogsaa som Grund for at komme bort fra Formuebeskatningen paa det Omraade, den forelagte Lov nærmest angaaer, at; om man end muligt kunde og burde tage et vist Hensyn til Formuerne i den communale Beskatning, saa kunde det ingenlunde derfor være rigtigt at tage samme Hensyn, naar der var Tale om Skat til Staten. Jeg maa tillade mig dertil at sige, at jeg aldeles ikke forstod den ærede Ministers Betsførelse i saa Henseende. Han omtalte, at Staten opfyldte visse Formaal og Communen andre Formaal; men hvad vil det sige? Vil det sige Andet, end at der er visse Formaal